

DE STOKVISSEN

(Ein Bratfisch kommt selten allein)

Blijspel in drie bedrijven

door

CHRISTIANE CAVAZZINI

vertaling

An van Kessel

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE STOKVISSSEN - Ein Bratfisch kommt selten allein** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CHRISTIANE CAVAZZINI** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2004 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Aart Rozenbroek - hoofd van de familie
Elsa Rozenbroek - zijn echtgenote
Suzie Rozenbroek - hun dochter van zo rond de twintig lentes
Oma Rozenbroek - de moeder van Aart
Martine Rozenbroek - aankomend oude vrijster
Stijn Stokvis - rij-instructeur van ca. vierentwintig jaar
Reinaut Stokvis - leraar Engels
Johan Stokvis - deurwaarder en tweelingbroer van Reinaut
Lindert Stokvis - notaris en leeftijdgenoot van tante Martine
Justus Stokvis - kok
Edith Stokvis - masseuse

DECOR:

Het stuk speelt in een doorsnee huiskamer, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links een deur naar niet nader te noemen vertrekken. In de korte kant rechts voren een deur naar de keuken, rechts achter deur naar een andere kamer. In de brede achterwand een open doorgang. Deze voert links naar de voordeur, rechts naar de vertrekken van tante Martine. Tot het interieur behoren een tafel met een stuk of wat stoelen, een bank met een of twee fauteuils, waarvoor een klein tafeltje. Verder een kast, een boekenrek en een plekje voor de telefoon. Tevens is een der hoeken ingericht als een klein buffetje, of staat ergens een serveerwagentje, waarop een aantal flessen drank, waaronder vooral wijn, evenals wat drinkgerei. De verdere inrichting kan helemaal naar eigen goeddunken, rekening houdend ook met de beschikbare ruimte ter plekke.

EERSTE BEDRIJF

Een gezellig familietafereel: Aart zit op de bank en leest de krant; Elsa zit naast hem met een breiwerkje; Suzie zit in een fauteuil en vijlt haar nagels bij; oma en Martine zitten aan de tafel; oma speelt met de gameboy, Martine leest een of ander damesblad.

Martine: Zoiets is toch niet te geloven! Dit moet ik jullie voorlezen!

Aart: (*flegmatisch, vanachter z'n krant*) Als het niet anders kan.

Martine: Hier staat, dat een ouder echtpaar wekenlang op babyvoeding heeft moeten leven, en dat twee kleine kinderen gedurende diezelfde tijd seniorenmaaltijden kregen voorgezet, omdat bij de een of andere zorgverleningsinstelling een adresverwisseling had plaatsgevonden. Wat naar de Peperstraat moest, is naar de Pijperstraat gegaan en omgekeerd. De vergissing kon mede ontstaan, omdat het in beide gevallen om de naam Theunis ging.

Oma: Zoiets mag toch niet voorkomen! Zeker, er lopen inderdaad veel mensen met dezelfde naam rond, denk maar eens aan de Janssens en de Pietersen, maar dan nóg! Als daar overal iets fout moest gaan! En neem hier bij ons de Stokvissen. Aart, hoeveel kinderen hadden de oude Peer en Louise Stokvis wel niet?

Aart: Hoe moet ik dat nu weten? Ik heb die twee niet eens meer gekend. Dat was vóór mijn tijd. Maar zij en hun nakomelingen moeten in elk geval tekeer zijn gegaan als de konijnen, want iedere tweede hier in de stad heet Stokvis.

Oma: Hoe het ook zij, als men een beetje wil opletten, kan iets dergelijks niet voorkomen.

Elsa: Dat is waar. Ik zou het ook meteen gemerkt hebben.

Suzie: En mij had het net zomin kunnen gebeuren. Die hem dat gelapt hebben, moeten wel debiel zijn geweest. (*flegmatisch*) Nou ja, oudere generatie.

Oma: Dat heeft niets met leeftijd te maken. Wat zeg jij daarvan, Aart?

Aart: Waarvan?

Oma: Typisch. Hier luistert nooit iemand naar je.

Elsa: (*al breiend, droog*) Een rechts, een links, een rechts, een...

Aart: (*in de krant lezend*) Gossie, Elsa, heb je dit gelezen?

Elsa: Hoe kan ik nu iets gelezen hebben, als jij de krant, zoals iedere dag, urenlang voor je alleen opeist? En wát lees je? Uitsluitend sport! En dan nóg alleen maar voetbal! Jij kunt immers aan niets anders denken. En dat, terwijl het sowieso belachelijk is! Hoe

kunnen tweeëntwintig volwassen mannen er nou genoeg in scheppen achter zo'n kleine bal aan te hollen?

Aart: (*droog*) Drieëntwintig. Je hebt de scheidsrechter vergeten.

Elsa: (*nuffig*) Ik elk geval leid jij tegenwoordig een bestaan van pure inactiviteit.

Suzie: Luister, dad, daarin moet ik mom, bij wijze van uitzondering, gelijk geven. Het grootste deel van de dag krant lezen en daarna in de meest gemakkelijke hanghouding voor de pantoffelbioscoop liggen. Bier en chips binnen handbereik, voeten omhoog, en dan is het mikadotijd. Vooral niet bewegen!

Oma: En als Suzie zegt, dat Elsa gelijk heeft, dan is dat doorgaans ook zo.

Aart: Man o man! Wat 'n theater, alleen omdat ik zo af en toe de sportpagina van de krant lees! (*verachtelijk*) Vrouwen! (*honend*) Martine, moet jij niet ook nog een duit in het zakje doen?

Martine: O nee, dat kan ik me niet permitteren. Ik ben hier immers maar op bezoek.

Aart: Moet ik me dan soms met breipatronen gaan bezighouden, of kookboeken gaan lezen?

Suzie: Jij en koken! Dad, cool, dan zou iedereen van z'n geloof vallen! Je weet misschien niet eens waar de keuken is.

Aart: Jij schijnt het anders ook niet te weten. Als men je al eens in de keuken nodig heeft, schitter je meestal door afwezigheid. Bovendien wil ik om een beetje respect vragen, ja! In mijn tijd was dat...

Suzie: (*onderbrekend*) O nee, daar gaan we weer!

Aart: Dat dacht ik wel. Daar moet je de dame niet mee aankomen. Maar als je hier dan al geen vinger uitsteekt, doe dan tenminste iets aan je Engels! Nog eens een vijf en je kunt dat rijbewijs wel vergeten!

Suzie: (*wrevelig*) Ja ja, dat weet ik onderhand wel. Maar zonder bijles lukt het niet!

Elsa: Erg genoeg. Als je niet zo lui was, had je...

Suzie: (*wrevelig onderbrekend*) Mom, ik red het wel! I call the teacher! (*af via links*) Dat hier over de kleinste dingen altijd zulke toestanden gemaakt moeten worden!

Aart: Ik ben niet begonnen!

Oma: Wat moeten jullie toch altijd van dat kind?

Elsa: Ma, hou je daar alsjeblieft buiten!

Oma: Ho, wacht even, jij. Zo kun je niet tegen me spreken! Aart, mag je vrouw zo'n toon tegen me aanslaan?

Aart: (*kregel*) Om de verdomme, ja, dat mag ze!

Oma: Elsa, je mag gerust verder tegen me tekeer gaan. Mijn zoon heeft het toegestaan.

Elsa: Neem me niet kwalijk. Zo was het niet bedoeld.

Aart: En dat alleen maar, omdat ik me voor sport, en niet voor kokkerellen interesseer.

Martine: Als je het niettemin toch zou willen gaan proberen, laat het me dan wel even van tevoren weten, zodat ik tijdig een goeie smoes kan verzinnen, om niet mee aan tafel te moeten.

Aart: Net of koken zo'n kunst is. Van alles een beetje onder elkaar husselen, kan toch niet zo moeilijk zijn. Bovendien kunnen mannen sowieso beter koken dan vrouwen.

Elsa: O ja? Maar zeg, als jij het ook kunt, en zo mogelijk nog beter, doe het dan toch!

Oma: Mijn zoon heeft nog nooit gekookt. Dat kan hij immers niet.

Elsa: Dat weet ik maar al te goed.

Martine: Elsa, gebruik je verstand! Laat Aart alsjeblieft niet koken! Ga dan liever naar de Chinees. Ben je er tenminste enigermate zeker van, dat je na afloop niet met de ziekenauto moet worden afgehaald.

Aart: *(opstaand)* Naar dat zwakzinnig geleuter wens ik niet langer te luisteren! Koken! Zoiets heb je toch in drie dagen onder de knie. *(af via links, hoofdschuddend)* Vrouwen!

Oma: Die hebben jullie toch wel even z'n vet gegeven, zeg.

Elsa: Hoezo jullie? Jij hebt net zo goed meegedaan. Voor Aart is het heus niet gemakkelijk om zich, te midden van zoveel vrouwen, staande te houden. *(wil opstaan)* Owee, mijn rug!

Martine: Jeetje, nu dat weer. *(bezorgd)* Is het zó erg?

Oma: Waarom ga je ook niet eens naar een dokter? Ik moet er ook altijd naartoe, als jij het zegt. Van dat gejammer de hele tijd gaat het heus niet over.

Elsa: Op de eerste plaats jammer ik niet, en op de tweede plaats: ik was al bij de huisarts.

Oma: En?

Elsa: Normale slijtageverschijnselen. Alleen massage zou nog enige verlichting kunnen brengen.

Oma: En waarom laat je je dan niet masseren?

Martine: Dat dacht ik toch ook. Maar ja, als je liever pijn wilt blijven lijden...

Elsa: *(is inmiddels toch opgestaan, zoekend)* Dat wil ik niet. Naam en adres van de masseur heb ik al. Maar waar is nou het briefje? Ma, heb jij het soms zoekgemaakt?

Oma: Ik? Wat heb ik met jouw briefje te maken? In dit huis vliegen je de briefjes gewoon om de oren! Geen wonder, dat ze regelmatig kwijtraken. Maar waarom moet ik het altijd geweest zijn? Dat ik toevallig de oudste ben, hoeft nog lang niet te betekenen, dat ik seniel ben! Als jullie eens wisten, wat ik nog allemaal voor plannen heb! *(beledigd af via links)* Ha, ik weet best wel, dat jullie me al hebben afgeschreven, maar je zult er nog wel achter komen!

Elsa: Veel geblaat, maar weinig wol, zoals steeds.

Oma: *(komt terug, in de deur)* Dat hoorde ik nog net, als je dat maar weet! *(weer af)*

Elsa: *(roept)* Toe nou, ma, zo bedoelde ik dat toch niet! *(tot Martine)* Heb jij dat briefje soms gezien?

Martine: Och kijk, nu moet ik het opeens geweest zijn. Maar voor de rest ziet me niemand staan. Ik ben hier immers maar op bezoek. Maar als ik jullie teveel ben, kan ik wel weer gaan.

Elsa: O nee, Martine, begin jij nu niet ook nog! Zijn ze hier vandaag dan allemaal van hun zinnen beroofd?

Martine: *(kwaad af via midden rechts)* Zie je wel. Nu loop je ook nog te beweren, dat ik ze niet meer allemaal op een rijtje heb!

Elsa: *(haar achterna)* Martine, nu wacht toch!

Aart: *(op uit links)* Ha, wat een weldaad, als er geen vrouwen in de buurt zijn. *(neemt met de krant weer op de bank plaats)* Kan ik m'n krantje tenminste in alle rust lezen. *(slaat haar open)* En moet je zien, ironie van het lot, de kookpagina! Het is toch niet te filmen ook! Asperge-crèmesoep, volgens grootmoeders recept. Gevulde kip Gertrude, met een flintertje bieslook. Bavaroise Helène, op roomijsbasis. Daar heb je het weer. Uitsluitend vrouwennamen, net of zij het koken hebben uitgevonden. *(leest verder)* En hier, dat lijkt wel een advertentie. Kookcursus bij u aan huis! Voor dames, maar vooral ook voor heren! Mannenbroeders, vanaf morgen kunt uzelf uw culinaire hoogstandjes maken! Laat uw vrouwen zien, dat u ook op dát gebied uw mannetje staat! *(laat de krant zakken, in de verte)* Jeetje zeg, dat lijkt me wel wat. Ik zie Elsa al staan te kijken als ik... Als het fout mocht gaan, hoeft ze er niets vanaf te weten, en als het mocht lukken, kook ik voor haar een compleet verjaardagsmenu, met alles erop en eraan! En koken kan toch niet echt moeilijk zijn. *(gaat met de krant naar de telefoon)* Daar moet ik toch eens een telefoontje aan wagen. *(kiest nummer, wacht even)* Met kookschool Exquise...? Hallo zeg, u spreekt met Rozenbroek, Perkstraat dertien. Ik heb uw advertentie gelezen en ben in uw aanbod geïnteresseerd. Maar het moet wel op korte termijn gebeuren en vooral ook discreet. Zou dat kunnen...? Ha, dat klinkt niet slecht

zeg. Maar eh, ik moet u wel eerlijk bekennen, dat ik geen enkele ervaring heb. En zou het onder die omstandigheden toch kunnen lukken...? Geweldig zeg...! Natuurlijk is er een keuken voorhanden, en ook de benodigde apparatuur. Tenminste, dat neem ik aan. Maar eh, dan zie ik u dus, zoals afgesproken, op maandagmiddag. En ik heb nu gesproken met...? Stokvis? Prima, meneer Stokvis, tot dan.
(hangt op)

Elsa: (op van midden rechts, ziet dat nog net) Iets belangrijks?

Aart: Nee nee, iemand die me een abonnement op het een of ander wilde aanpraten.

Elsa: En, ben je inmiddels weer een beetje gekalmeerd?

Aart: Hoezo gekalmeerd? Dacht je soms, dat ik me door jullie van m'n apropos laat afbrengen? Nee nee, Elsa, dat plezier gun ik jullie niet. En bovendien mag je ook weten, dat ik heus nog wel andere interesses heb dan alleen maar voetbal.

Elsa: Aha. En wat mag dat dan wel zijn?

Aart: (af via links) Afwachten. Surprice, surprice!

Elsa: (gaat hoofdschuddend naar de telefoon, nog steeds zoekend) Ergens moet ik dat briefje toch... (ze vindt het) Ach, ik had het al bij de telefoon gelegd. Ik wist het wel. In een geordende huishouding kan niets zoek raken. Waar ik ben, heerst geen chaos. (kiest een nummer, wacht even) Oh, pardon, dan ben ik verkeerd verbonden. Ik dacht met massagesalon Souplesse te spreken... (opgelucht) Ach zo, nou ja, des te beter. Weet u, juffrouw, ik wil een beroep op u doen, omdat ik zo'n last heb van mijn rug. Mijn huisarts is van mening, dat er met gerichte massage nog wel iets aan te doen zou zijn... Oh, neemt u mij niet kwalijk, Rozenbroek is de naam, Perkstraat dertien. En eh, wanneer zou u mij ter behandeling kunnen ontvangen...? (verwonderd) Bij mij thuis? Dat meent u niet! En dan al komende maandag? Tjonge zeg, dat is uit de kunst. Zal ik alleen nog even in bad moeten, maar dat is geen probleem. En eh, hoe is uw naam, als ik vragen mag...? Goed, juffrouw Stokvis, zien we elkaar aanstaande maandag. (hangt op)

Suzie: (op van links) Ach, ben jij nog de enig overgeblevene van de familie der langtenen? De anderen zijn natuurlijk in hun wiek geschoten afgenokt!

Elsa: (geërgerd) Wat is dat nou weer voor praat?

Suzie: Ik bedoelde alleen maar te zeggen, dat de rest van het verheven gezelschap deze heilige hallen wel met gemengde gevoelens verlaten zal hebben.

Elsa: (hoofdschuddend) Suzie!

Martine: *(op van midden rechts)* Elsa, weet jij soms waar ik mijn boek gelegd heb? Ik kan het nergens meer vinden.

Elsa: *(minzaam)* Welk boek dan, Martine?

Martine: Dat over Alaska. Gisteren nog heb ik erin zitten te lezen en nu is het verdwenen.

Elsa: Martine toch, je bent verstrooid als een oude professor.

Martine: Neem me niet kwalijk. Ik dacht, dat jij het misschien gezien had. *(weer af via midden rechts)* Je mag hier nog niet eens wat vragen.

Elsa: *(ogen ten hemel)* Nu is ze alweer beledigd.

Suzie: Zeg mom, waarom is tante Martine hier eigenlijk gepakt en gezakt met haar hond Snoopie komen aanzetten? Ze loopt hier nu al zowat een maand rond, maar je hoort er nooit een woord over, waarom ze haar mooie woning heeft verruild voor een verblijf in deze chaotenfamilie.

Elsa: *(verontwaardigd)* Suzie, hoe spreek jij over je thuis?

Suzie: *(liefjes)* Neem me niet kwalijk, mom, maar nu, met het grootst mogelijke respect, waarom is tantetje hier bij ons ingetrokken?

Elsa: Ik weet het, eerlijk gezegd, ook niet zo precies. Ze stond opeens voor de deur en vroeg of ze een paar dagen kon blijven logeren. Het enige, dat ze daarna nog kwijt wilde, was, dat er enige onmin heerste tussen haar en de buurvrouw.

Suzie: Volgens mij is tante Martine er eentje van het merk gefrustreerde jonkvrouw. Je zult zo'n groot huis hebben en er helemaal alleen in wonen. Waarom is ze eigenlijk nooit getrouwd?

Elsa: *(peinzend)* Ooit hebben we gedacht, dat het raak was. Ik kan het me nog goed herinneren. Ene Gijsbert was het, Gijsbert van den Heuvel. Werkelijk een fantastische man. Maar ik neem aan, dat hij haar op de een of andere manier teleurgesteld zal hebben, want op een gegeven moment was het over. We hebben hem althans nooit meer gezien en zij heeft met geen woord meer over hem gerept. *(weer gewoon)* Nou ja, en als ze zich nu eenzaam voelt, mag ze hier blijven zolang ze wil.

Suzie: Van mij ook, want ze loopt me niet in de weg. Ofschoon ik haar soms wel eens een beetje, hoe zal ik zeggen...

Elsa: *(waarschuwend)* Suzie!

Suzie: *(bezwerend)* Ja ja, mom, rustig maar. Laten we het maar op botsing der generaties houden, oké?

Elsa: *(droog)* Overigens, nu je het er toch net over hebt, de oude generatie, in dit geval ondergetekende, bezweert je nogmaals ervoor te zorgen, dat dat met die bijles geregeld wordt. Je hebt

gehoord wat de andere helft van de oude generatie gezegd heeft:
anders geen rijbewijs!

Suzie: (*geïrriteerd*) Jaaa jaaa, ik zorg ervoor! (*af in rechts achter*) Je wordt hier op de zenuwen gewerkt, dat het niet meer mooi is!

Elsa: (*haar achterna*) Suzie, momentje zeg, ik moet eens een hartig woordje met je spreken! Zo kan het echt niet verder!

Oma: (*op van links, met een briefje*) Ha, de kust is veilig! (*naar de telefoon, kiest een nummer, vanaf het briefje, ondertussen kwaad*) Veel geblaas en weinig wol! Daar zullen ze nog wel achter komen! (*in de telefoon*) Hoezo expres...? Ach zo, autorijschool Expres. Ja ja, die moet ik ook hebben. Luister, u spreekt met Rozenbroek, Perkstraat dertien. Men heeft me u aanbevolen en ik zou bij u graag wat rijlessen willen nemen... Ja ja, dat begrijp ik, maar het zit zo: m'n rijbewijs heb ik al veertig jaar geleden gehaald, maar ik heb nooit veel gereden... Precies, dat is de bedoeling. Ik heb alleen maar wat bijscholing nodig. En eh, zou u er ook een beetje vaart achter kunnen zetten? Ik bedoel, op mijn leeftijd weet men maar nooit... Aanstaaende maandag al? Mij best. En moet ik dan... Ach zo, u komt hiernaartoe. Des te beter. En met wie heb ik nu het genoeg gehad...? (*vrolijk*) Stokvis zei u? Wat grappig. Maar goed, dan zie ik u maandag. (*hangt op*) Zo, dat heb ik...

Suzie: (*op van rechts achter, met mobieltje in de hand*) Ha, oma, alles kits?

Oma: Bij mij wel. En bij jou?

Suzie: Ook. Ik heb net die bijscholings teacher gebeld.

Oma: Wie?

Suzie: Een leraar Engels.

Oma: En waarom noem je hem dan teacher?

Suzie: Omdat leraar in het Engels teacher heet.

Oma: Maar we zijn hier in Nederland.

Suzie: Verhip, dan weet ik ook waarom m'n Engels zo belabberd is. Dan zit ik kennelijk in het verkeerde land.

Oma: En wanneer komt die eh, die teacher?

Suzie: Maandag. En ik kijk daar nu al, eerlijk gezegd, tegenop. Want aan de telefoon kwam hij superstijf en uitgedroogd op me over. Hij leek wel iemand van het Engelse koningshuis. En zijn naam, oma, u zult het niet willen geloven, hij heet Stokvis!

Oma: Wat een toeval. Ik verwacht iemand van hetzelfde soort. Maar gelukkig maakte die op mij niet de indruk van zo'n uitgestreken strijkplank als waarop jij doelt.

Suzie: (*hilarisch*) Uitgestreken strijkplank! Die uitdrukking heb ik nog nooit gehoord, oma, maar ze is wel hartstikke cool!

Oma: *(af in links, droog)* Jouw oma is nu eenmaal cool.

Martine: *(op van midden rechts)* Elsa, heb je mijn boek nu eindelijk ge... *(stokt, tot Suzie)* Och, jij bent het. Ik dacht, dat je moeder hier was. Ik wilde vragen of ze mijn boek inmiddels had gevonden.

Suzie: *(nikt op het boekenrek)* Kijkt u toch eens in die richting. Daar staan er een hele hoop.

Martine: Dat weet ik zelf ook. Maar ik zoek mijn boek over Alaska. *(sarcastisch)* Maar niettemin toch bedankt voor je goede raad en daadkrachtige hulp. *(mopperend)* In dit huis verdwijnt altijd van alles en niemand weet ergens van.

Suzie: Toe nou, tantetje, ik bedoelde het toch niet zo. *(geeft haar een kusje op d'r wang, af in links)*

Martine: *(naar de boekenkast)* Ik voel het wel. Ik begin ze hier allemaal op de zenuwen te werken. Ik denk, dat ik maar weer eens naar huis ga. Toch eigenlijk ook te gek, dat ik me door dat loeder van 'n Verhulst laat verdrijven. *(de telefoon gaat over, zij roept)* Elsa! Telefoon! *(neemt dan zelf op)* Met Rozenbroek, bij Rozenbroek. Wie wil u spreken...? Mevrouw Martine Rozenbroek? Ho, wacht eens even, dat ben ikzelf! En wie bent u...? *(onthutst)* Goeiegenade! *(gaat erbij zitten)* En weet u ook zeker, dat u mij moet hebben? Ik bedoel, hier zijn er nog meer van dezelfde naam. Elsa Rozenbroek, Suzie Rozenbroek, oma Rozenbroek, Aart Rozen... Goed, goed, vertelt u het dan maar aan mij. Het zal sowieso wel niet veel goeds zijn... Niet aan de telefoon? Maar waarom belt u me dan...? Ach zo. Nou ja, als u zich de moeite wilt getroosten hier maandag voorbij te komen, mij best. Maar eh, als ik vragen mag, hoe hebt u me eigenlijk op dit adres weten te vinden...? Ach zo, van m'n naaste buur, mevrouw Verhulst. Dat had ik wel kunnen denken. Dat mens werkt snel en genadeloos. *(legt op, zit voor zich uit te staren)*

Elsa: *(op van rechts achter, verrast en bezorgd)* Martine?! Hé zeg, wat is met jou? Je ziet wit als een laken! Voel je je niet goed soms?

Martine: Nee, ziek ben ik niet, maar dat ik lekker in m'n vel steek kan ik ook niet zeggen. Ik krijg maandag namelijk een advocaat op m'n dak!

Elsa: Alsjeblieft zeg, een advocaat! Heb je dan iets uitgevreten?

Martine: Bij mijn weten niet. *(opstaand en nadenkend)* Of misschien toch wel. Ik zou me kunnen voorstellen... maar nee, dat kan ik ook niet geloven. Ofschoon... *(enigszins vertwijfeld)* Ik weet eigenlijk helemaal niets meer.

Elsa: Martine kom, ga nu eens even zitten en vertel me in alle rust wat er aan de hand is.

Martine: Je zult het misschien te onnozel vinden en me uitlachen.

Elsa: Martine, alsjeblieft, ik ben je schoonzus en je kent me toch.
Vooruit, vertel op!

Martine: Weet je, Elsa, ik ben hier niet zomaar bij toeval onaangemeld komen binnenwaaien. Ik lig overhoop met het mens bij mij naast, mevrouw Verhulst.

Elsa: Een burenruzie? Jezusmina, hoe vaak komt dat niet voor. Maar daar hoeft toch niet meteen een advocaat aan te pas te komen!

Martine: Maar mevrouw Verhulst heeft me er ondertussen wel mee bedreigd. Ze heeft me duidelijk te verstaan gegeven, dat ze een aanklacht tegen mij en Snoopie wilde indienen en schadevergoeding zou eisen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto